

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 24135

гр. София, 19.11.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в закрито заседание на 19.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

като разгледа дело номер **11375** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.166 ал.4 АПК вр с чл. 172 ал.6

ЗДвП.

Образувано е по молба на Д. И. М. да бъде спряно допуснато по силата на закона предварителното изпълнение на Заповед № 3615 от 24.10.2024г за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171 т.2а б „а“ от ЗДвП.

Обосновава искането за спиране с аргументи, че невъзможността да ползва ежедневно личния си автомобил може да доведе до значителни имуществени и непоправими неимуществени вреди.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-град, след като се запозна и прецени писмените доказателства по делото, приема от фактическа и правна страна следното:

Според чл. 172 ал.6 от ЗДвП подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка. Разпоредбата представлява изключение от общия принцип за суспензивен ефект на оспорването на административния акт, възпроизведен в чл. 166, ал. 1 АПК. Според ал. 2 на тази разпоредба при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Съгласно ал. 4 на чл. 166 АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. Настоящият случай, с оглед разпоредбата на чл. 172, ал. 6 ЗДвП попада именно в хипотезата на чл. 166, ал. 4 АПК като предметът на доказване обхваща установяването на факти, които да обосноват извод за евентуалното настъпване на значителна или трудно поправима вреда за оспорващия, която е резултат от предварителното изпълнение.

В случаите, когато законът допуска предварително изпълнение на административни актове от определен вид, както е в настоящият случай, той презумира наличието на една или повече от предпоставките по чл. 60, ал. 1 АПК. Следователно, условие за спиране на предварителното изпълнение на заповедта, с която е приложена процесната ПАМ, е наличието на такова засягане на друг интерес, който е равен на посочените в цитираната разпоредба, като в тежест на жалбоподателя е докаже, че от предварителното изпълнение на акта може да последва значителна или трудно поправима вреда - чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 АПК. Законното правило на чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 АПК изрично определя, че съдът извърша преценка на искането за спиране на допуснатото по силата на закон предварително изпълнение само на базата на нови обстоятелства - такива, които са възникнали след издаване на оспорения акт. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на жалбоподателя. Следва изрично да се посочи, че законодателят изисква вредите да са резултат от предварителното изпълнение, не от акта / в този смисъл определение № 6931 от 28.05.2018 г. по адм.д. № 4847/2018 г., V отд. на ВАС/. Не са налице обстоятелства, които да са възникнали след издаването на оспорения акт и които да са в състояние да породят значителни или трудно поправими вреди от предварителното изпълнение.

Претендираните в случая вреди са породени именно от изпълнението на акта, т.е. настъпването им не е резултат от нови обстоятелства, настъпили след издаването му. От доказателствата по делото не може да се обоснове извод за настъпването на такива значителни или труднопоправими вреди, които да преодолеят по значимост защитения от ЗДвП обществен интерес. Отделно от това, придвижването с лично МПС, е само една от възможностите за транспорт, сред които са масово използвания обществен транспорт и таксиметров превоз. Тоест, ограничаването на само една от възможностите за придвижване за определен период от време не е достатъчно само по себе си да причини значителни или труднопоправими вреди в обичайна ситуация. Следва да се има предвид и че самата мярка е с ограничен срок на действие и за жалбоподателя съществува възможност да го преустанови, ако отстрани съответното нарушение. В случая евентуалните вреди, които се претендират са невъзможност да изпълнява трудовите си задължения, както и необходимостта да се грижи за възрастната си баба като ѝ купува храна и лекарства и я кара до болнично заведение. Храна и лекарства могат да се купуват и без да се използва автомобил, а и не всички лица в РБ разполагат с МПС, като очевидно това не е пречка да полагат грижи за възрастни роднини и да ходят на работа. Влошено здравословно състояние на член от семейството не е достатъчно да обоснове наличието на законовите предпоставки за спиране изпълнението на атакувания акт. Обстоятелството, че жалбоподателката използва автомобила си по предназначение - за пътуване до работа, за пазаруване на хранителни продукти и лекарства не означава, че не може да извършва същите дейности, като използва масовия градски транспорт. Ползването на масов градски транспорт се практикува от голяма част от населението, не се възприема за необичайна практика, нито за такава загуба на време, която да доведе до значителни или трудно поправими вреди. Възникналите затруднения за жалбоподателката, предвид невъзможността да ползва личния си автомобил, респ да ползва алтернативни варианти за придвижване, не надхвърлят обичайните затруднения, които всеки човек би изпитал, ако не разполага с личен автомобил. Що се отнася до ежедневните ѝ пътувания до [населено място] където е работното ѝ място

следва да бъде отбелязано, че освен автобусен транспорт /за който се твърди, че е неудобен предвид разписанието/, то на разположение на пътуващите е и железопътен транспорт. В обобщение, възникналите неудобства за жалбоподателката не надхвърлят обичайните такива, които всеки човек би изпитал, ако не разполага с личен автомобил и трябва да работи в друго населено място и посещава възрастен роднина с влошено здравословно състояние, живеещ в друго населено място.

Незабавното изпълнение на оспорената заповед е в обществен интерес, на който не е противопоставен застрашен или накърнен личен интерес на жалбоподателя, със същата степен на значимост.

Водим от горното, съдът на основание чл. 166, ал. 4 вр., ал. 2 от АПК вр. чл. 172, ал. 6 от ЗДвП,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ молба на Д. И. М. да бъде спряно допуснато по силата на закона предварителното изпълнение на Заповед № 3615 от 24.10.2024г за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171 т.2а б „а“ от ЗДвП.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Делото да се докладва на председателя на АССГ за определяне на съдия -докладчик по оспорването на Заповед № 3615 от 24.10.2024г за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171 т.2а б „а“ от ЗДвП.

Съдия: